

ΜΝΗΜΕΣ

Προπολεμικά υπήρχε ένα Trust ναυτιλιακών εταιρειών με γραφείο κοντά στο τότε Αστέρα στην Μητρόπολη. Για τα πλοία που έρχονταν στην Κέρκυρα το Trust απασχολούσε υπαλλήλους, μεταξύ δε αυτών τον Σπύρο Ματαράγκα, τον πατέρα μου, τον Νίκο Μπονέλο, τον Αντώνη Ζουπάνο κ.λ.π

Μετά τον πόλεμο τελείωσε το trust και ο κάθε υπάλληλος τράβηξε τον δικό του δρόμο.

Ο Σπύρος Ματαράγκας από μαρτυρίες της εποχής υπήρξε από τους καλύτερους μηχανουργούς, πολύ όμως περισσότερο τον έθελγε η ζωή μακριά από την μοντζούρα και πιο κοντά στην ένδυση του αστού με το σακάκι και την ποσέτα. Έτσι αποφάσισε να ανοίξει ουζερί στην πιάτσα κάπου απέναντι από του σημερινού Ν. Αγάθου. Κατά μαρτυρίες των συμπατριωτών μας, δεν ήταν δυνατόν να είναι προσοδοφόρα επιχείρηση, γιατί ο μεζές με το φρέσκο βούτυρο και τα εδέσματα, πολλώ απέιχε από την λιτή τιμή του ούζου!! Έτσι στην συνέχεια τον κέρδισε η πρακτόρευση των πλοίων.

Το 1947-8 τα πρώτα δρομολόγια επικοινωνίας με την πρωτεύουσα γίνονταν με μια βενζίνα του καπετάν Στέφανου του Γκίκα. Αυτή δεν ήταν τίποτε άλλο από ένα μεγάλο ψαροκάικο διαμορφωμένο, με δύο luxe καμπίνες κάτω από την πλώρη και άλλες πιο απλές στο υπόλοιπο πλοίο, για λιγοστούς πελάτες. Στα αμπάρια φορτώνονταν εμπορεύματα. Το πλοίο αυτό έφθανε μέχρι το Λουτράκι.

Προϊόντος του χρόνου, κάποιος ονόματι Λιβαδάς από την Κεφαλλονιά είχε φέρει στην Κέρκυρα δύο ξύλινα motor ship του Αγγλικού πολεμικού ναυτικού, τα οποία μετέφεραν εμπορεύματα, όπως λάδι, πορτοκάλια, πατάτες κλπ. Αυτά δε ελλιμενίζονταν στο Καφέ Γυαλί και πρακτορεύονταν από τον Σ. Ματαράγκα.

Αργότερα στην Κέρκυρα ήρθε το “Λουτσίντα” και το “Πίνδος” του Ποταμιάνου. Θυμάμαι ότι πολύ ωραίες ήταν οι αφίσες της εποχής, οι οποίες διαφήμιζαν τα δρομολόγια ως εξής: “Το Ταχύπλοον επιβατικόν Λουτσίντα αναχωρεί εκ Κερκύρας εκάστην Τετάρτην δια Πάργαν, Παξούς, Λευκάδαν, Μύτικα, Αστακόν, Πάτρας, Πειραιά”.

Στην μεταπολεμική Κέρκυρα έρχονταν πολλά πλοία όπως το “Αδρείας” του Ποταμιάνου, με αναχώρηση από το λιμάνι του Πειραιά και σταθμούς την Πάτρα και την Κέρκυρα καθώς και το πλοίο “Αιγαίον”. Δυστυχώς το “Αδρείας” πνίγηκε στη Φαλκονέρα.

Το 52-53 άρχισε η γραμμή Ιταλίας. Ήταν τότε που ήρθε στην Κέρκυρα ο γνωστός της εποχής του club Med Monsieur Blitz avec Mme Didi.

Αλλά για να επιστρέψουμε στους πλοιοκτήτες άλλοι ακόμη ήταν ο Τυπάλδος με ντόπιους πράκτορες τους Ηρακλή και Αδάμ Μπογδάνο.

Στην δεκαετία του 60 ήρθε στην Κέρκυρα το “Κολοκοτρώνης”, το “Μιαούλης” με πράκτορα τον Αχιλλέα τον Αβραμίδα και για να αναφέρω ακόμη κάποιους τον Έκτορα τον Καλλίνικο που πρακτόρευε τον Καβουνίδα.

Το 1960 έφθασαν στην Κέρκυρα το Εγνατία και το Άπια, όπως και το Adriatica τα οποία ήταν οχηματαγωγά και γι αυτό βοηθήθηκε πολύ ο Τουρισμός της Εποχής.

Κάπως έτσι προχωρούσε η Κέρκυρα του τότε με όλους όσους ασχολήθηκαν με αυτήν, δίχως να φείδονται κόπων και εξόδων, γιατί ήταν κομμάτι δικό τους.